III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS ATZINUMS

(2022. gada 16. februāris)

par priekšlikumu regulai, ar ko izveido Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai

(CON/2022/4)

(2022/C 210/05)

Ievads un tiesiskais pamats

Eiropas Komisija 2021. gada 20. jūlijā apstiprināja priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) 1094/2010, (ES) 1095/2010 ([1]) (turpmāk – "AMLAR").

Eiropas Centrālā banka (ECB) uzskata, ka ierosinātā regula ir tās kompetences jomā, lai gan apspriešanās par ierosināto regulu ar ECB nav notikusi. Tādēļ ECB īsteno savas Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. panta 4. punkta otrajā teikumā noteiktās tiesības sniegt attiecīgajām Savienības iestādēm atzinumu par jautājumiem, kas ir tās kompetencē. ECB kompetence sniegt atzinumu pamatojas uz Līguma 127. panta 4. punktu un 282. panta 5. punktu, jo AMLAR iekļauti noteikumi, kas ietekmē ECB uzdevumus attiecībā uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību saskaņā ar Līguma 127. panta 6. punktu. ECB Padome šo atzinumu pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas reglamenta 17.5. panta pirmo teikumu.

Vispārīgi apsvērumi

1. Pārskats un ievadpiezīmes

1.1. ECB atzinīgi vērtē četru tiesību aktu, tostarp AMLAR, priekšlikumu kopumu, ko Komisija publicēja 2021. gada 20. jūlijā, lai stiprinātu Savienības noteikumus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu (NILLN) un terorisma finansēšanas novēršanu (TFN) (NILL/TFN). Šajā atzinumā galvenā uzmanība pievērsta AMLAR. Atsevišķos ECB atzinumos izvērtēti trīs pārējās tiesību aktu kopuma sastāvdaļas – a) priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ([2]) (turpmāk – "AMLR1"); b) priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par mehānismiem, kas dalībvalstīm jāievieš, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko atceļ Direktīvu (ES) 2015/849 ([3]) (turpmāk – "AMLD6"); un c) priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par līdzekļu un konkrētu kriptoaktīvu pārvedumiem pievienoto informāciju (pārstrādāta redakcija) ([4]).

([1]) COM(2021) 421 final.
([2]) COM(2021) 420 final.
([3]) COM(2021) 423 final.
([4]) COM(2021) 422 final.

1.2. Kā minēts iepriekš ([5]), ECB stingri atbalsta Savienības režīmu, kas nodrošina, ka dalībvalstīm, Savienības iestādēm un struktūrām, kā arī atbildīgajiem subjektiem Eiropas Savienībā ir efektīvi instrumenti, lai apkarotu Savienības finanšu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai (NILL) vai teroristu finansēšanai (TF). ECB pauda pilnīgu atbalstu saskaņošanas centienu iepriekšējam posmam ([6]), kurā tika pastiprinātas Eiropas Banku iestādes (EBI) pilnvaras nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā, un atzinīgi vērtē nākamo procesa atkārtošanu, proti, Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas un terorisma finansēšanas novēršanas iestādes (AMLA) izveidi.

1.3. ECB nav uzticēts uzdevums uzraudzīt kredītiestādes saistībā ar to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu NILL vai TF mērķiem. Līguma 127. panta 6. punkts arī neļautu ECB piešķirt NILL/TFN uzraudzības pilnvaras, jo tas skaidri ierobežo uzraudzības uzdevumus, ko var uzticēt ECB prudenciālajai uzraudzībai. Tomēr NILL/TFN uzraudzības rezultāti ir svarīgi, lai ECB varētu izpildīt prudenciālās uzraudzības uzdevumus, ECB ņemot vērā informāciju, kas saņemta attiecīgajās prudenciālās uzraudzības darbībās, tostarp uzraudzības novērtēšanas un pārskatīšanas procesos, iestāžu pārvaldības kārtības, procesu un mehānismu atbilstības novērtējumos un uzraudzīto iestāžu vadības struktūru locekļu piemērotības novērtējumos. Turklāt saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES ([7]) kredītiestāžu un finanšu iestāžu NILL/TFN uzraudzības iestādēm, dalībvalstu prudenciālajām uzraudzības iestādēm un finanšu izlūkošanas vienībām (FIV) cieši jāsadarbojas savā attiecīgajā kompetencē un savstarpēji jāsniedz informācija, kas attiecas uz to attiecīgajiem uzdevumiem.

1.4. ECB ir gatava sadarboties ar AMLA un sniegt ieguldījumu likumdošanas procesā, cita starpā daloties savā Savienības līmeņa prudenciālās uzraudzības iestādes pieredzē, kas var būt svarīga Savienības līmeņa NILL/TFN uzraudzības veidošanai.

1.5. NILL/TFN iestādes izveide Savienības līmenī ir svarīgs solis, lai nodrošinātu saskaņotāku Savienības NILL/TFN prasību piemērošanu visā ES. ECB pieredze liecina, ka, lai Savienības līmeņa uzraudzības iestāde veicinātu uzraudzības prakses konverģenci vairākās dalībvalstīs, tai jāpiešķir pietiekams atbildības līmenis gan attiecībā uz tiešo uzraudzību, gan uzraudzības pārraudzību. Šie pienākumi būtu jāpapildina ar atbilstīgām uzraudzības pilnvarām. AMLAR paredz, ka papildus tiešās uzraudzības pilnvarām, kas sākotnēji tiks īstenotas attiecībā uz salīdzinoši ierobežotu atbildīgo subjektu grupu, AMLA veiks periodiskus novērtējumus un salīdzinošo izvērtēšanu attiecīgi attiecībā uz finanšu un nefinanšu NILL/TFN uzraudzības iestādēm. Tas palīdzēs AMLA apzināt paraugpraksi valsts līmenī, gan lai to izmantotu savā tiešajā uzraudzībā, gan lai to atspoguļotu ieteikumos vai citos regulatīvos aktos, kas adresēti atsevišķu dalībvalstu NILL/TFN iestādēm, kuru pārstāvji piedalīsies arī AMLA Valdē. Prudenciālo uzraudzību veicinās arī augstāks NILL/TFN uzraudzības saskaņotības un konsekvences līmenis.

([5]) Sk. Eiropas Centrālās bankas 2005. gada 4. februāra atzinumu CON/2005/2 pēc Eiropas Savienības Padomes lūguma par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai, tostarp teroristu finansēšanai (OV C 40, 17.2.2005., 9. lpp.), Eiropas Centrālās bankas 2013. gada 17. maija atzinumu CON/2013/32 par priekšlikumu direktīvai par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai, un par priekšlikumu regulai par līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju (OV C 166, 12.6.2013., 2. lpp.), Eiropas Centrālās bankas Atzinums CON/2016/49 (2016. gada 12. oktobris) par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Direktīvu 2009/101/EK (OV C 459, 9.12.2016., 3. lpp.), un Eiropas Centrālās bankas 2018. gada 7. decembra Atzinums CON/2018/55 par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010, ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), un saistītos tiesību aktus (OV C 37, 30.1.2019., 1. lpp.). Visi ECB atzinumi pieejami EUR-Lex.

([6]) Sk. ECB Atzinuma CON/2018/55 2.3. punktu.

([7]) Sk. 117. panta 5. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

Īpaši apsvērumi

2. **AMLA tiešās un netiešās uzraudzības piemērošanas joma**

2.1. Kritēriji atlasīto atbildīgo subjektu identificēšanai, kuri būs AMLA tiešā uzraudzībā ([8]), ir salīdzinoši stingri, un Komisijas tiesību akta priekšlikumam pievienotajos dokumentos paredzēts, ka tikai aptuveni 12–20 atbildīgie subjekti atbildīs šiem kritērijiem. Nav aplēsts, cik no šīm iestādēm varētu būt iestādes, uz kurām attiecas ECB tiešā prudenciālā uzraudzība saskaņā ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 ([9]). Attiecībā uz nozīmīgām uzraudzītajām iestādēm ([10]), kuras ir ECB tiešā uzraudzībā un kuras atbildīs šiem kritērijiem, AMLA kļūs par ECB partneri informācijas apmaiņai un sadarbībai ikdienas uzraudzībā, piemērotības novērtējumos un "kopīgās procedūrās" ([11]), kas ietver pieteikumu kredītiestādes darbības sākšanai novērtēšanu, šādu atļauju atsaukšanu un būtiskas līdzdalības iegādes un atsavināšanas novērtējumu. Ja AMLAR noteiktajiem kritērijiem atbildīs mazāk nozīmīgas uzraudzītās iestādes ([12]) (MNI), sadarbība starp ECB un AMLA attieksies tikai uz attiecīgajiem kopīgo procedūru aspektiem.

2.2. ECB ņem vērā ierosināto AMLA tiešās uzraudzības ierobežoto darbības jomu, ievērojot priekšlikumā noteiktos budžeta ierobežojumus. ECB pieredze liecina, ka ir lietderīgi nodrošināt plašu tiešas Savienības līmeņa uzraudzības tvērumu un izraudzīties iestādes, kurām piemēros tiešu uzraudzību, pamatojoties uz objektīviem un pārredzamiem kritērijiem. Tāpēc ECB stingri atbalstītu izraudzīto atbildīgo subjektu noteikšanas kritēriju grozīšanu, lai procesa rezultātā AMLA tieši uzraudzītu atbildīgo subjektu plašāku loku, kas varētu ietvert atbildīgos subjektus, kuru galvenā mītne atrodas katrā dalībvalstī, un veicinātu kopēju uzraudzības kultūru un NILL/TFN uzraudzības prakses konverģenci. Tas arī samazinās arbitrāžas risku. Vienotā uzraudzības mehānisma (VUM) gadījumā šo mērķi veicināja nozīmīgu uzraudzīto iestāžu atlases kritēriji, saskaņā ar kuriem Regulā (ES) Nr. 1024/2013 ECB prasīts veikt tiešus uzraudzības uzdevumus attiecībā uz trim nozīmīgākajām kredītiestādēm katrā no iesaistītajām dalībvalstīm, ja vien to nepamato īpaši apstākļi ([13]). Ņemot vērā salīdzinoši stingros un uz risku balstītos atlases kritērijus, kas izklāstīti AMLAR, atlasīto atbildīgo subjektu saraksta publicēšana, kā paredzēts AMLAR, būtu līdzvērtīga tam, ka tiktu netieši publiskots atlasīto uzraudzīto vienību augsta NILL/TF riska statuss, kas pašlaik ir konfidenciāla informācija, ar kuru apmainās tikai attiecīgās iestādes, stingri pamatojoties uz vajadzību pēc informācijas. Objektīvi, uz risku balstīti kritēriji, kuru rezultātā netiek netieši izpausta šāda konfidenciāla uzraudzības informācija, varētu būt vēlamāki, jo tie nesūta neplānotus signālus tirgiem vai nerada reputācijas risku izraudzītajiem atbildīgajiem subjektiem, kurus tieši uzrauga AMLA. Turklāt būtu jāpiekļauj noteikums, kas nodrošinātu AMLA un attiecīgo prudenciālo uzraudzības iestāžu Savienībā saziņu atlasei paredzēto atbildīgo subjektu novērtēšanas procesā pirms atlasīto atbildīgo subjektu saraksta publicēšanas. Tas ļautu prudenciālajām uzraudzības iestādēm iepriekš analizēt ar šīm struktūrām saistīto risku iespējamo prudenciālo ietekmi.

2.3. Attiecībā uz gandrīz visām nozīmīgajām un mazāk nozīmīgām uzraudzītajām iestādēm ECB galvenie partneri arī turpmāk būs kredītiestāžu un finanšu iestāžu un nacionālās NILL/TFN uzraudzības iestādes un FIV. ECB novērojusi zināmu neviendabīgumu attiecībā uz ieguldījumu, ko ECB sniegušas atsevišķas NILL/TFN uzraudzības iestādes, kopš 2019. gadā sākās sistemātiska sadarbība starp nacionālajām NILL/TFN uzraudzības iestādēm un ECB pēc izmaiņām tiesību aktos, kas ieviestas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/843 ([14]). Tas apgrūtina NILL/TFN

([8]) Sk. AMLAR 12. un 13. pantu.

([9]) Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

([10]) Kā noteikts Eiropas Centrālās bankas 2014. gada 16. aprīļa Regulas (ES) Nr. 468/2014, ar ko izveido Vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm, (VUM pamatregulas) (ECB/2014/17) 2. panta 16) punktā (OV L 141, 14.5.2014., 1. lpp.).

([11]) Kā noteikts VUM pamatregulas 2. panta 3. punktā.

([12]) Kā noteikts VUM pamatregulas 2. panta 7. punktā.

([13]) Sk. Regulas (ES) Nr. 1024/2013 6. panta 4. punktu.

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/843 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Direktīvas 2009/138/EK un 2013/36/ES (OV L 156, 19.6.2018., 43. lpp.).

uzraudzības rezultātu konsekventu ievērošanu prudenciālās uzraudzības uzdevumos. Šajā sakarā ECB atzinīgi vērtē AMLA lomu NILL/TF riska novērtējumu un NILL/TFN uzraudzības uzdevumu saskaņošanas uzlabošanā, ko veic dalībvalstu iestādes. Jo īpaši attiecībā uz metodiku, kas AMLA jāizstrādā, lai klasificētu objektīvo risku un atbildīgo subjektu atlikušā riska profilus, ir svarīgi panākt abu metodiku augsta līmeņa saskaņošanu, jo tās ietekmēs saņemto ievaddatu konsekvenci un tiks ņemts vērā prudenciālajā uzraudzībā.

2.4. Raugoties nākotnē un ņemot vērā Komisijas turpmākos pārskatus, kas paredzēti saskaņā ar AMLAR ([15]), ECB atzinīgi vērtētu AMLA tiešās uzraudzības uzdevumu tvēruma paplašināšanu, lai aptvertu plašāku to iestāžu apakšgrupu, kuras tieši uzrauga ECB. Tam varētu būt potenciāls panākt augstāku saskaņotības līmeni NILL/TFN uzraudzības novērtējumos, ko veic šādas iestādes, un tādējādi palīdzēt arī turpmāk atbalstīt prudenciālo uzraudzību, kurā daži no šiem novērtējumiem kalpo kā ievaddati.

3. **AMLA un ECB sadarbība**

3.1. AMLAR reglamentē sadarbību starp AMLA un iestādēm, kas nav NILL/TFN iestādes ([16]). ECB atzinīgi vērtē to, ka pēdējais jēdziens attiecas uz četru veidu iestādēm, t. sk. ECB, tai īstenojot savu prudenciālās uzraudzības funkciju ([17]). Attiecībā uz informācijas apmaiņas veicināšanu starp NILL/TFN un prudenciālās uzraudzības iestādēm AMLA galvenā pievienotā vērtība patiešām varētu būt iespēja uzlabot pašreizējo sadarbību, nevis kļūt par papildu līmeni informācijas apmaiņā starp citām iestādēm. Šajā ziņā AMLA būtu papildu jānosaka vispārējs pienākums nodrošināt samērīgu un efektīvu sadarbības instrumentu izmantošanu, lai mazinātu pārskatu sniegšanas slogu iestādēm, kas iesaistītas sadarbībā ar NILL/TFN uzraudzības iestādēm, izmantojot vairākus kanālus, tostarp, bet ne tikai, NILL/TFN kolēģijas, NILL/TFN datubāzi un sadarbības nolīgumus.

3.2. AMLAR paredz, ka AMLA jāsadarbojas ar iestādēm, kas nav NILL/TFN iestādes, ja tas nepieciešams AMLA uzdevumu izpildei ([18]). Šim noteikumam vajadzētu būt vispārīgākam, un atsauce uz AMLA uzdevumiem būtu jāsvītro. Sadarbībā būtu jāņem vērā visu iesaistīto iestāžu uzdevumi. Tāpēc, piemēram, Regulā (ES) Nr. 1024/2013 ([19]) noteikts, ka ECB jāsadarbojas ar iestādēm, kas ir daļa no Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas, un Direktīvā 2013/36/ES ([20]) noteikts, ka NILL/TFN iestādēm un prudenciālās uzraudzības iestādēm jāapmainās ar informāciju, kas ir būtiska saņēmējas iestādes uzdevumiem, neapsverot, vai šāda informācijas apmaiņa nepieciešama arī informācijas sniedzējas iestādes uzdevumu izpildei. Lai gan daudzos gadījumos šādu nepieciešamību iespējams konstatēt, ne vienmēr tas tā ir. Tāpēc ir lietderīgāk atsauci uz AMLA uzdevumiem aizstāt ar vispārīgāku atsauci, saskaņā ar kuru AMLA jāsadarbojas ar iestādēm, kas nav NILL/TFN iestādes, savu pilnvaru ietvaros, lai nodrošinātu, ka citas iesaistītās iestādes pieprasa tikai atbilstošas sadarbības formas. Tas jo īpaši attiecas uz prudenciālās uzraudzības iestādēm, piemēram, ECB, ņemot vērā to pienākumu savos prudenciālajos novērtējumos ņemt vērā NILL/TFN uzraudzības ieguldījumu.

3.3. AMLAR attiecas uz informācijas sniegšanu no NILL/TFN datubāzes, kas AMLA jāizveido saskaņā ar AMLAR ([21]). ECB saprot, ka šī jaunā datubāze aizstās ar NILL/TFN saistīto trūkumu datubāzi, kas EBI bija jāizveido saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ([22]). Datubāzes atšķiras vairākos aspektos. Lai gan EBI tika prasīts informāciju no datubāzes sniegt prudenciālās uzraudzības iestādēm arī pēc savas iniciatīvas ([23]), AMLA tas jādara tikai pēc prudenciālās uzraudzības iestāžu pieprasījuma ([24]). AMLAR būtu jāgroza, lai nodrošinātu, ka AMLA sniedz informāciju arī pēc savas iniciatīvas gan NILL/TFN uzraudzības iestādēm, gan uzraudzības iestādēm, kas nav NILL/TFN uzraudzības iestādes. Ja uzraudzības iestāde nav informēta par attiecīgās informācijas esamību, tā nevarēs pieprasīt šādu informāciju saskaņā ar AMLAR ([25]).

([15]) Sk. AMLAR 88. pantu.
([16]) Sk. AMLAR 78. pantu.
([17]) Sk. AMLAR 2. pantu.
([18]) Sk. AMLAR 78. panta 1. punktu.
([19]) Sk. Regulas (ES) Nr. 1024/2013 3. panta 1. punktu.
([20]) Sk. Direktīvas 2013/36/ES 117. panta 5. punktu.
([21]) Sk. AMLAR 11. pantu un 78. panta 3. punktu.
([22]) Sk. 9.a pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).
([23]) Sk. Regulas (ES) Nr. 1093/2010 9.a panta 3. punktu.
([24]) Sk. AMLAR 11. panta 1. punktu, kas attiecas tikai uz NILL/TFN finanšu uzraudzības iestādēm, un 11. panta 4. punktu.
([25]) Sk. AMLAR 11. panta 4. punktu.

3.4. Attiecībā uz NILL/TFN datubāzi AMLAR nosaka informācijas veidus, kas NILL/TFN uzraudzības iestādēm jānosūta datubāzei ([26]), no kuriem lielākā daļa pārklājas ar informāciju, kas NILL/TFN uzraudzības iestādēm jāsniedz arī attiecīgajām prudenciālās uzraudzības iestādēm saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 117. panta 5. punktu. Ņemot vērā pašreizējo noteikumu par NILL/TFN centrālo datubāzi būtību saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, plašāk pieejams datu centrs varētu sniegt vērtīgu pakalpojumu, lai uzlabotu sadarbību starp prudenciālās uzraudzības iestādēm un NILL/TFN uzraudzības mehānismu, piemēram, balstoties uz digitāliem risinājumiem, kas jau pieejami ES uzraudzības iestādēm (piemēram, sadarbībai starp Vienoto uzraudzības mehānismu (VUM) un Vienoto noregulējuma mehānismu). Šī iespēja samazinātu dublēšanos un ar to saistīto slogu NILL/TFN uzraudzības iestādēm, kurām pretējā gadījumā ar vienu un to pašu informāciju būtu jāapmainās gan ar datubāzi saskaņā ar AMLAR, gan ar attiecīgajām prudenciālās uzraudzības iestādēm saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 117. panta 5. punktu.

3.5. AMLAR paredz, ka NILL/TFN uzraudzības iestādēm jānosūta datubāzei informācija par konsultācijām, kas sniegtas citām "nacionālajām" iestādēm saistībā ar atļauju piešķiršanas procedūrām, atļaujas atsaukšanas procedūrām, kā arī atsevišķu atbildīgo subjektu akcionāru vai vadības struktūras locekļu atbilstības un piemērotības novērtējumiem ([27]). Vārds "nacionālajām" būtu jāsvītro, jo NILL/TFN uzraudzības iestādes šajā sakarā sniegs informāciju ne tikai nacionālajām iestādēm, bet arī ECB saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES ([28]) un AMLD6 ([29]).

3.6. AMLAR paredz, ka AMLA vajadzības gadījumā jānoslēdz saprašanās memorandi ar iestādēm, kas nav AMLL/TFN iestādes ([30]). Nosacījums "vajadzības gadījumā" ir noderīgs, jo jau pastāv vairākas platformas sadarbībai starp NILL/TFN uzraudzības iestādēm un prudenciālās uzraudzības iestādēm. ECB sadarbojas ar Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstu NILL/TFN uzraudzības iestādēm arī saskaņā ar nolīgumu, ko ECB parakstīja 2019. gada 10. janvārī ([31]) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849 ([32]) (turpmāk – "NILLN nolīgums"). NILLN nolīgumam ir vairāk nekā 50 parakstītāju, jo parasti katrā dalībvalstī ir vairāk nekā viena kredītiestāžu un finanšu iestāžu NILL/TFN uzraudzības iestāde, un tas ļauj īstenot divpusēju sadarbību starp ECB un katru NILL/TFN parakstītāju uzraudzības iestādi. Ņemot vērā šādas sadarbības divpusējo raksturu un to, ka grupas mēroga uzraudzība saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 darbojas, izmantojot dažādus principus konsolidētajai uzraudzībai saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, NILLN nolīgums nav izrādījies tik savlaicīgs un efektīvs kā citi instrumenti, kas ļauj īstenot daudzpusēju sadarbību, piemēram, NILL/TFN kolēģijas. Lai gan NILLN nolīgums ļauj AMLA viegli pievienoties nolīgumam un AMLAR ļauj AMLA arī noslēgt īpašu nolīgumu starp ECB un AMLA, ECB atzinīgi vērtē to, ka AMLAR nodrošina elastību, lai noteiktu, vai tas nepieciešams, ņemot vērā citu sadarbības instrumentu pieejamību, kas varētu veicināt efektīvāku daudzpusēju sadarbību, arī tāpēc, lai AMLA kļūtu ne tikai par papildu dalībnieku informācijas apmaiņas procesā ar ECB.

3.7. AMLAR arī prasa AMLA nodrošināt efektīvu sadarbību un informācijas apmaiņu starp visām NILL/TFN uzraudzības iestādēm NILL/TFN uzraudzības sistēmā un attiecīgajām iestādēm, kas nav NILL/TFN iestādes ([33]). ECB atzinīgi vērtē šo noteikumu, jo pēdējos gados izveidotas daudzas NILL/TFN un prudenciālās uzraudzības iestāžu informācijas apmaiņas platformas, kuru mijiedarbība ne vienmēr ir skaidra. Piemēram, iepriekš minētajām uzraudzības iestādēm jāapmainās ar informāciju ne tikai tieši savā starpā, bet arī izmantojot EBI NILL/TFN datubāzi. Šis noteikums par efektīvas sadarbības nodrošināšanu būtu jāattiecina arī uz FIV un nefinanšu NILL/TFN uzraudzības iestādēm. FIV un kredītiestāžu prudenciālās uzraudzības iestādēm jau jāsadarbojas saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES. Tā kā AMLA

([26]) Sk. AMLAR 11. panta 2. punktu.
([27]) Sk. AMLAR 11. panta 2. punkta d) apakšpunktu.
([28]) Sk. Direktīvas 2013/36/ES 117. panta 5. punktu.
([29]) Sk. AMLD6 48. panta 1. punktu.
([30]) Sk. AMLAR 78. panta 2. punktu.
([31]) Sk. Daudzpusējo nolīgumu par praktisko kārtību informācijas apmaiņai saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 57.a panta 2. punktu.
([32]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).
([33]) Sk. AMLAR 78. panta 3. punktu.

Valde ietver arī visu dalībvalstu FIV un tā kā AMLA jānodrošina FIV atbalsta un koordinācijas mehānisms ([34]), FIV iekļaušana šā noteikuma darbības jomā šķiet pamatota. Prudenciālās uzraudzības iestādēm var būt jāsadarbojas ar nefinanšu NILL/TFN uzraudzības iestādēm, ja nefinanšu atbildīgie subjekti, piemēram, kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzēji, ietilpst tajā pašā grupā, kurā ietilpst kredītiestādes vai finanšu iestādes. Vispārīgākā kontekstā saistībā ar sadarbību ar nefinanšu uzraudzības iestādēm un kā ECB ierosinājusi atsevišķā atzinumā par AMLR1 un AMLD6, varētu tikt ieviesti vispārēji uzlabojumi informācijas apmaiņas atļaujās NILL/TFN uzraudzības iestādēm, lai ļautu tām apmainīties ar informāciju ar plašāku citu iestāžu loku. Šis uzlabojums ar AMLAR palīdzību ([35]) automātiski paplašinātu atļauju AMLA apmainīties ar konfidenciālu informāciju ar citām iestādēm.

3.8. Tā kā var būt regulatīvi dokumenti, piemēram, pamatnostādnes vai tehniskie standarti, kas adresēti vai ietekmē gan NILL/TFN uzraudzības iestādes, gan prudenciālās uzraudzības iestādes vai citas iestādes, ir svarīgi, lai AMLA šo regulatīvo dokumentu izstrādē sadarbotos ar EBI, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi (EVTI) un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi (EAAPI). Būtu jāgroza vispārējā prasība AMLA sadarboties ar EBI ([36]), lai iekļautu īpašu atsauci uz sadarbību šādu regulatīvu dokumentu izstrādē, līdzīgi sadarbībai starp AMLA un Eiropas Datu aizsardzības kolēģiju, kā to ierosinājusi Komisija ([37]).

4. **Procedūras, ko izmanto tiešā un netiešā uzraudzībā**

4.1. Līdzīgi kā ECB veic prudenciālās uzraudzības uzdevumus, tiek ierosināts, ka AMLA tiešās NILL/TFN uzraudzības uzdevumos izmantos kopējās uzraudzības komandas (JST). AMLAR precizē, ka AMLA KUK sastāvā būs gan AMLA darbinieki, gan nacionālo NILL/TFN finanšu uzraudzības iestāžu darbinieki un ka KUK koordinators tiks "deleģēts" no AMLA uz nacionālo NILL/TFN finanšu uzraudzības iestādi dalībvalstī, kurā atrodas izraudzītā atbildīgā subjekta galvenā mītne, pēc vienošanās ar attiecīgajām nacionālajām NILL/TFN finanšu uzraudzības iestādēm ([38]). Tiesību akta priekšlikumam pievienotajos pavaddokumentos arī minēts, ka gandrīz visi AMLA darbinieki, kas būs daļa no KUK, fiziski atradīsies dalībvalstīs. ECB šajā kontekstā saprot, ka jēdziens "deleģēts" ([39]) jāinterpretē tādējādi, ka KUK koordinators būs AMLA darbinieks, bet to parastā darbavieta būs nevis AMLA galvenajā mītnē, bet gan dalībvalstī, kurā atrodas uzraudzītās iestādes galvenā mītne. Tādējādi jēdziens "deleģēts" nekādā veidā nenozīmē AMLA pilnvaru deleģēšanu nacionālajai NILL/TFN finanšu uzraudzības iestādei vai jebkurai citai iestādei dalībvalstīs. Turklāt ECB norāda, ka AMLAR uztic kopējām uzraudzības komandām gan neklātienes uzraudzību, gan pārbaudes uz vietas.

4.2. ECB atzinīgi vērtē to, ka AMLA Valdei piešķirtas uzraudzības lēmumu pieņemšanas pilnvaras attiecībā uz atsevišķiem atbildīgajiem subjektiem, kas ir nozīmīgs solis uz priekšu NILL/TFN uzraudzības stiprināšanā ES. Turklāt, pilnībā atzīstot, ka NILL/TFN uzraudzībai var būt vajadzīga citāda struktūra nekā prudenciālajai uzraudzībai, ECB vēlētos dalīties pieredzē ar KUK struktūru VUM ietvaros. VUM KUK arī vada KUK koordinators, kas vienmēr ir ECB darbinieks. Tomēr KUK koordinatora darbavieta ir ECB mītnē Frankfurtē pie Mainas, nevis dalībvalstīs. Citi KUK locekļi ietver gan ECB darbiniekus, gan nacionālo kompetento iestāžu darbiniekus. KUK locekļu, kas ir ECB darbinieki, darbavieta arī ir ECB, nevis dalībvalstīs. ECB pieredze liecina, ka tas atvieglo saziņu iestādes ietvaros un paraugprakses apmaiņu un pozitīvi ietekmē kopīgas uzraudzības kultūras veidošanu. Turklāt, lai veicinātu dialogu KUK ietvaros par optimālām uzraudzības procedūrām attiecībā uz katru no uzraudzītajām struktūrām, parasti VUM KUK koordinators nav no valsts, kurā atrodas uzraudzītās bankas galvenā mītne. Visbeidzot, tiek ievērots princips, ka KUK koordinatorus ieceļ uz 3–5 gadiem, un tiek sagaidīts, ka tie regulāri rotē (ņemot vērā, ka ne visi KUK locekļi var tikt rotēti vienlaicīgi).

([34]) Sk. AMLAR 33.–37. pantu.
([35]) Sk. AMLAR 75. pantu.
([36]) Sk. AMLAR 77. panta 1. punktu.
([37]) Sk. AMLAR 77. panta 2. punktu.
([38]) Sk. AMLAR 15. pantu.
([39]) Sk. AMLAR 15. panta 2. punktu.

4.3. Attiecībā uz neklātienes un klātienes uzdevumu koncentrāciju vienā un tajā pašā komandā ECB pieredze liecina, ka neatkarīga pārbaužu uz vietas funkcija apvienojumā ar regulāru dialogu starp neklātienes un klātienes komandām uzlabo ECB pastāvīgās uzraudzības kvalitāti. Tas jo īpaši nodrošina, ka KUK viedoklis, kas izveidojies, pamatojoties uz iepriekš iegūto informāciju, neietekmē klātienē veikto pārbaužu konstatējumus. Kā paskaidrots ECB Norādījumos par klātienes pārbaudēm un iekšējo modeļu izmeklēšanu, pārbaudes uz vietas papildina pastāvīgo uzraudzību. ECB nodrošina pastāvīgas un padziļinātas zināšanas par kredītiestādi, veicot pastāvīgu neklātienes uzraudzību, kas galvenokārt balstās uz kredītiestādes sniegto informāciju, un, veicot pārbaudes uz vietas, ECB cita starpā pārbauda pastāvīgās uzraudzības veikšanai izmantotās informācijas precizitāti. Komanda pārbaudēm uz vietas, tostarp pārbaudes vadītājs, darbojas neatkarīgi no KUK, bet sadarbojoties ar to. Līdzko tiek pieņemts lēmums par pārbaudes veikšanu, par tā īstenošanu atbildīgs ir tikai pārbaudes vadītājs, kura uzdevums ir izveidot ziņojumu, kurā ietverti pārbaudes komandas konstatējumi. VUM pamatregulas 144. pants paredz, ka ECB sadarbībā ar nacionālajām kompetentajām iestādēm (NKI) ([40]) ir atbildīga par pārbaužu uz vietas komandu izveidošanu un to sastāvu. Pārbaudes komandu var veidot ECB inspektori, uzraugi no NKI, kas atrodas pārbaudei pakļautās juridiskās personas dalībvalstī, un uzraugi no citām NKI, kā arī KUK locekļi vai citas ECB pilnvarotas personas. Visi komandas locekļi neatkarīgi no to piederības darbojas ECB vārdā un ir pārbaudes vadītāja pakļautībā. KUK locekli nevar iecelt par pārbaudes vadītāju. Saskaņā ar ECB pieredzi var būt grūti arī efektīvi nodrošināt resursus komandai, kas veic gan klātienes uzraudzības uzdevumus, gan neklātienes pārbaudes, un tas, ko varētu uzskatīt par pietiekamu ikdienas resursu izmantošanu, varētu izraisīt personāla nepietiekamību, daļai no komandas piedaloties pārbaudē uz vietas ([41]). Turklāt pierādījies, ka dažādu NKI uzraugu iesaistīšana pārbaužu uz vietas komandās izrādījusies būtiska, lai VUM ietvaros izstrādātu kopīgu pieeju darbībām uz vietas.

4.4. AMLAR nosaka AMLA uzraudzības pilnvaras ([42]) attiecībā uz izraudzītajiem atbildīgajiem subjektiem AMLA tiešā uzraudzībā, kas papildina uzraudzības pilnvaras, kuras būs pieejamas visām nacionālajām NILL/TFN uzraudzības iestādēm saskaņā ar AMLD6 ([43]). AMLA arī varēs ar norādījumu palīdzību pieprasīt nacionālajām NILL/TFN finanšu uzraudzības iestādēm izmantot to pilnvaras saskaņā ar nacionālajos tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem gadījumos, kuros AMLAR šādas pilnvaras nepiešķir AMLA. Šīs pilnvaras daļēji pārklājas ar ECB pilnvarām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013 un vispārīgāk – ar prudenciālās uzraudzības iestāžu pilnvarām saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, piemēram, pilnvarām ierobežot uzraudzīto iestāžu darījumus, darbību vai tīklus ([44]) vai pilnvarām pieprasīt izmaiņas uzraudzīto iestāžu vadības struktūrā ([45]). Uzraudzības pilnvaras jau daļēji pārklājas attiecībā uz NILL/TFN uzraudzības iestāžu pilnvarām saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 un īstenošanas nacionālajiem tiesību aktiem. Uzraudzības pilnvaru pārklāšanās dēļ nepieciešama prudenciālās uzraudzības un NILL/TFN uzraudzības iestāžu sadarbība, lai izvairītos no konfliktiem un neparedzētām sekām, tostarp nesaskaņotas vienai kredītiestādei adresētu uzraudzības pasākumu kumulācijas. Šajā sakarā ECB ir gatava sadarboties ar AMLA, kā arī ar nacionālajām NILL/TFN uzraudzības iestādēm. Turklāt svarīgi nodrošināt, ka pirms administratīvo sankciju un pasākumu piemērošanas atbildīgajiem subjektiem, kurus uzrauga arī citas iestādes, AMLA koordinē uzraudzības darbības ar citām attiecīgajām iestādēm un jo īpaši ar attiecīgajām kredītiestāžu prudenciālās uzraudzības iestādēm, ja minētās uzraudzības darbības ietekmētu šādas kredītiestādes. Tāpēc atsevišķajā AMLD6 atzinumā ECB ierosina grozīt AMLD6 direktīvu, lai ierobežotu nevēlamās sekas, ko rada potenciāli nekoordinēta uzraudzības pilnvaru īstenošana attiecībā uz vienu atbildīgo subjektu. Ņemot vērā attiecīgos AMLR1, AMLD6 un AMLAR noteikumus ([46]), ECB saprot, ka šī AMLD6 noteiktā koordinācijas prasība attiektos gan uz nacionālajām NILL/TFN uzraudzības iestādēm, gan uz AMLA.

([40]) Termins "nacionālā kompetentā iestāde" definēts Regulas (ES) Nr. 1024/2013 2. panta 2) punktā;

([41]) VUM kontekstā klātienes uzraudzība (t. i., pārbaudes) ir īpaša funkcija, kas darbojas, izmantojot specializētas struktūras ECB un NKI, t. sk. ad hoc "misijas" katrai pārbaudei, un darbiniekiem ir vajadzīgas īpašas prasmes un pieejamība (ilgstoši periodi tālu no biroja/dzīvesvietas). Lai demonstrētu šīs funkcijas mērogu, jānorāda, ka attiecībā uz nozīmīgām iestādēm VUM kopumā šai konkrētajai klātienes funkcijai velta aptuveni 40 % no pilna darbalaika ekvivalenta, kas piešķirts neklātienes uzraudzībai (ar KUK palīdzību).

([42]) Sk. AMLAR 20. pantu.

([43]) Sk. AMLD6 41. pantu.

([44]) Sk. AMLAR 20. panta 2. punkta d) apakšpunktu.

([45]) Sk. AMLD6 41. panta 1. punkta f) apakšpunktu.

([46]) Sk. jo īpaši AMLAR 20. panta 3. punktu, kurā noteikts, ka AMLA ir arī pilnvaras un pienākumi, kas uzraudzības iestādēm ir saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.

4.5. Attiecībā uz AMLA netiešās uzraudzības lomu ECB atzinīgi vērtē priekšlikumu uzticēt AMLA uzdevumu netieši uzraudzīt neatlasītos atbildīgos subjektus, jo tas veicinās uzraudzības konverģenci un arī ļaus AMLA pieprasīt nacionālajām NILL/TFN finanšu uzraudzības iestādēm veikt uzraudzības pasākumus ārkārtas apstākļos. Skaidri noteiktos gadījumos AMLAR arī ļauj AMLA lūgt Komisijai atļauju nacionālo NILL/TFN uzraudzības iestāžu uzraudzības pilnvaras attiecībā uz neatlasītajiem atbildīgajiem subjektiem nodot AMLA ([47]). AMLA atļauts iesniegt šādu lūgumu Komisijai tikai tad, ja nacionālā NILL/TFN uzraudzības iestāde nepilda AMLA pieprasījumu pieņemt atbildīgajam subjektam adresētu lēmumu. Lai gan praksē var būt gadījumi, kuros nacionālā NILL/TFN uzraudzības iestāde un AMLA vienojas par uzraudzības pilnvaru nodošanu, AMLAR neparedz procedūru šādai pilnvaru nodošanai gadījumos, kuros nacionālā NILL/TFN uzraudzības iestāde nav neievērojusi šādu pieprasījumu. Šajā sakarā ECB atzīmē, ka gan Regula (ES) Nr. 1024/2013 (ECB gadījumā), gan Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 ([48]) (Vienotā noregulējuma valdes gadījumā) ļauj pārņemt uzraudzības pilnvaras arī pēc attiecīgās nacionālās iestādes lūguma ([49]). Šī iespēja būtu jādara pieejama arī NILL/TFN uzraudzības sistēmā uz laiku līdz trim gadiem. Ja šis risinājums tiktu iekļauts AMLAR, būtu jāanalizē pienācīga Komisijas iesaiste šajā procesā, cita starpā ņemot vērā Meroni doktrīnas noteiktos ierobežojumus ([50]).

4.6. ECB atzinīgi vērtē AMLA paredzēto plašo pilnvaru un instrumentu klāstu, lai pildītu tās pārraudzības funkciju un nodrošinātu augstus uzraudzības standartus visā Savienībā. ECB norāda, ka AMLA pārraudzības instrumentu kopums informācijas vākšanas jomā par neatlasītiem atbildīgajiem subjektiem neietver dažus ECB rīcībā esošos instrumentus attiecībā uz informācijas vākšanu par MNI.

4.7. ECB pieredze liecina, ka efektīvai pārraudzībai vajadzīgs līdzsvars starp uzraudzības konverģences veicināšanu un iestāžu īpašās situācijas pārraudzību. Pēdējais minētais ir iedarbīgs instruments, lai novērtētu dažādās dalībvalstīs ieviesto uzraudzības pieeju efektivitāti un ļautu netiešajai uzraudzības iestādei vajadzības gadījumā savlaicīgi iejaukties. ECB norāda, ka saskaņā ar AMLAR finanšu uzraudzības iestādēm jāsniedz AMLA informācija par neatlasītajiem atbildīgajiem subjektiem tikai ļoti ierobežotā skaitā gadījumu ([51]).

4.8. ECB vēlas dalīties pieredzē attiecībā uz MNI pārraudzības struktūru VUM ietvaros. Sistēma paredz iespēju ECB izveidot MNI kategorijas, pamatojoties uz to riskantumu un ietekmi, un pieprasīt NKI dažāda līmeņa informāciju (piemēram, ex ante paziņojumus tikai par augstas prioritātes MNI, savukārt visas MNI iekļaujot ikgadējo ex post ziņojumu un finanšu stāvokļa pasliktināšanās paziņošanas tvērumā). Šī pieeja ļauj uzraudzības funkcijai būt samērīgai un koncentrēt resursus uz kritiski svarīgākajiem gadījumiem. Obligāta informācijas kopuma ikgadēja ziņošana par visām MNI ir noderīga arī pārraudzības pienākumu izpildei (piemēram, horizontālai pārskatīšanai, iestādes īpašās situācijas novērtēšanai vai informētam dialogam ar NKI). Turklāt ECB piedalījusies arī vairākās MNI klātienes pārbaudēs, lai vēl vairāk atbalstītu savu pārraudzības funkciju izpildi.

4.9. Saskaņā ar AMLAR ([52]) finanšu uzraudzības iestādēm jāziņo AMLA, ja kāda neatlasīta atbildīgā subjekta situācija strauji un būtiski pasliktinās. Tā kā šie kritēriji ir salīdzinoši šauri un kumulatīvi, neatlasīta atbildīgā subjekta situācija, kas pasliktinās ievērojami, bet ne ātri, vai steidzama situācija, kurai nepieciešama tūlītēja uzmanība, bet bez straujas un būtiskas pasliktināšanās (piemēram, ja tiek konstatēti būtiski ilgtermiņa pārkāpumi), neizraisītu šādu paziņošanu AMLA.

([47]) Sk. AMLAR 30. pantu.

([48]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

([49]) Sk. Regulas (ES) Nr. 1024/2013 6. panta 5. punkta b) apakšpunktu un Regulas (ES) Nr. 806/2014 7. panta 4. punkta b) apakšpunktu.

([50]) Tiesas spriedums, 1958. gada 13. jūnijs *Meroni/High Authority*, C-9/56, ECLI:EU:C:1958:7; Tiesas spriedums, 1981. gada 14. maijs, *Romano*, C-98/80, ECLI:EU:C:1981:104; Tiesas spriedums, 2005. gada 12. jūlijs, *Alliance for Natural Health u.c.*, C-154/04 un C-155/04, ECLI:EU:C:2005:449; un Tiesas spriedums, 2014. gada 22. janvāris, Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome, C-270/12, ECLI:EU:C:2014:18.

([51]) Sk. AMLAR 29. un 30. pantu.

([52]) Sk. AMLAR 30. panta 1. punktu.

4.10. AMLA Administratīvā pārskatīšanas padome AMLAR noteikumos ([53]) izveidota līdzīgi kā Administratīvā pārskatīšanas padome saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013. ECB norāda, ka papildus šim modelim ir arī citas iespējamas pieejas, piemēram, modelis, ko izmanto EBI, EVTI, EAAPI un Vienotā noregulējuma valde, kur pārsūdzības iestādes cita starpā pieņem lēmumus, kas ir saistoši attiecīgajām struktūrām, kuras pēc tam pieņem galīgos pārskatītos lēmumus. Tāpēc AMLA vispiemērotākā risinājuma izstrādei varētu būt lietderīgi salīdzināt pieredzi, kas gūta, izmantojot visus modeļus.

4.11. Gadījumos, kuros AMLA uzraudzības intervence ietvers norādījumus vai pieprasījumus nacionālajām iestādēm, svarīgi faktori, kas jāņem vērā, var būt atšķirības to attiecīgajās pilnvarās un pienākumos saskaņā ar nacionālo tiesisko regulējumu, kas cita starpā izriet no nacionālajiem administratīvajiem tiesību aktiem. Šādās situācijās AMLA gūtu labumu no nacionālo iestāžu palīdzības, analizējot šādu norādījumu ietekmi un ierobežojumus, tostarp uzraudzības darbībās iesaistīto iestāžu iespējamo ārpuslīgumisko atbildību. ECB saprot, ka uz šādu palīdzību attiektos AMLAR iekļautie ([54]) vispārējie sadarbības noteikumi.

5. **AMLA pārvaldības struktūra un darbības nepārtrauktības pasākumi**

5.1. AMLA Valdei būs divi sastāvi — uzraudzības un FIV sastāvs ([55]). AMLA Valdei uzraudzības sastāvā ir pienākums novērotāja statusā uzņemt arī ECB Uzraudzības valdes izvirzītu ECB pārstāvi un katras Eiropas uzraudzības iestādes pārstāvi gadījumos, kuros tiek apspriesti jautājumi, kas ietilpst to attiecīgo pilnvaru darbības jomā.

5.2. ECB atzinīgi vērtē šo noteikumu, jo tas atvieglos nepieciešamo mijiedarbību starp NILL/TFN un prudenciālo regulējumu un uzraudzību. Pašlaik ECB no prudenciālās uzraudzības viedokļa sniedz ieguldījumu NILL/TFN pastāvīgās komitejas darbā EBI ietvaros ([56]). ECB saprot, ka tās novērotāja loma AMLA praktiski aizstās tās pašreizējo novērotāja lomu NILL/TFN pastāvīgajā komitejā, jo minētā komiteja beigs pastāvēt ([57]). Šajā sakarā AMLAR ([58]) būtu jāgroza tā, lai tā atsauktos uz "ECB pārstāvi", nevis uz "ECB Uzraudzības valdes izvirzītu pārstāvi". ECB atzīst, ka šajā noteikumā izmantotā formulējuma pamatā ir formulējums, kas jau izmantots Regulā (ES) Nr. 1093/2010 ([59]). Tomēr konkrētu ECB struktūru iesaistīšana ECB pārstāvju izvirzīšanas procesā ir šo struktūru pilnvaru jautājums, kas jo īpaši noteikts Līgumos, ECBS un ECB Statūtos un Regulā (ES) Nr. 1024/2013, un tādējādi tas ir ECB iekšējās organizācijas jautājums. Nešķiet piemēroti AMLAR iejaukties ECB iekšējā organizācijā, nosakot, kurai ECB struktūrai vajadzētu būt atbildīgai par tās pārstāvja iecelšanu.

5.3. ECB atzinīgi vērtē arī to, ka AMLA Valdē FIV sastāvā būs arī Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai, Eiropols, Eurojust un Eiropas Prokuratūra un ka AMLAR iekļauta prasība AMLA sadarboties ar šīm Savienības struktūrām ([60]). AMLA uzticētais uzdevums panākt pastiprinātu sadarbību starp FIV un Savienības struktūrām, kuru pilnvaras saistītas ar krimināltiesībām, ir svarīgs solis uz priekšu, jo īpaši cīņā pret organizēto noziedzību.

Gadījumos, kuros ECB iesaka grozīt ierosināto regulu, konkrēti redakcionālie priekšlikumi ir izklāstīti atsevišķā tehniskā darba dokumentā, kuram pievienots attiecīgs paskaidrojuma teksts. Tehniskais darba dokuments angļu valodā ir pieejams *EUR-Lex*.

([53]) Sk. AMLAR 60.–63. pantu.
([54]) Sk. 7. panta 2. punktu attiecībā uz visām situācijām un 14. panta 2. punktu attiecībā uz atlasīto atbildīgo subjektu uzraudzību.
([55]) Sk. AMLAR 46. pantu.
([56]) Sk. Regulas (ES) Nr. 1093/2010 9.a panta 7. punktu.
([57]) Sk. AMLAR 86. pantu (ar ko atceļ 9.a un 9.b pantu un vairākus citus Regulas (ES) Nr. 1093/2010 noteikumus).
([58]) Sk. AMLAR 46. panta 4. punktu.
([59]) Sk. Regulas (ES) Nr. 1093/2010 9.a panta 8. punktu.
([60]) Sk. AMLAR 80. pantu.

Frankfurtē pie Mainas, 2022. gada 16. februārī

ECB prezidente
Christine LAGARDE